

FRANTIŠKÁNSKA

rodina

1 jar
2025

JUBILEJNY ROK 2025

obsah

OTVORENIE SLÁVENIA 800. VÝROČIA CHVÁLOSPEVU STVORENIA.....	4
CTIHODNÁ LUIGIA SINAPI.....	8
ROZHOVOR S KAPUCÍNOM KAROLOM BARANOM.....	12
FRANTIŠKÁNSKÁ MÍSTA KOLEM NÁS.....	20
XVII. GENERÁLNA KAPITULA OFS.....	24
VOLBY STREDOSLOVENSKEHO REGIÓNU.....	28
PÚTNICI NÁDEJE.....	29
RADOSTNÉ CHVÍLE V TRNAVSKOM BRATSTVE.....	30
MODLITEBNÉ ÚMYSLY NA PODPORU POVOLANIA DO OFS.....	32
INFO NR OFS.....	33
EUCCHARISTICKÁ ADORÁCIA I.....	34
MODLITBOVÉ ÚMYSLY.....	36
POZVÁNKA DO SPIŠSKÉHO ŠTVRTKU.....	37
ŽIVOTNÉ JUBILEÁ.....	38
MATKA ZEM, BRAT SLNKO, SESTRA VODA.....	40

FRANTIŠKÁNSKA *rodina*

Časopis pre tých, ktorým je blízka františkánska spiritualita

Vychádza: 4x ročne

Ročník: 35, Číslo: 1/2025

Dátum vydania: marec 2025

Registrácia MK SR: EV 5631/18

ISSN: 1338-3213

IČO: 17 309 620

Vydáva: Františkánsky svetský rád, Františkánska 2, 811 01 Bratislava

Redakčná rada: Cecília Blanárová, Monika Olečková, Marcela Prekopová,
Martina Zonnenscheinová a Pavol Železník (šéfredaktor)

Email: frantiskanska.rodina@gmail.com

Webové sídlo: www.ofs.sk

Náklad: 800 ks

Cena: Františkánska rodina vychádza vďaka príspevkom odberateľov časopisu.

Číslo účtu vo formáte IBAN: SK91 0900 0000 0000 1148 4135

Svoje príspevky zasielajte na emailovú adresu redakcie.

Redakcia si vyhradzuje právo rozhodovať o úprave a výbere príspevkov,
ktoré budú zaradené do príslušného čísla časopisu.

Obálka: fotokoláž

slovo na úvod

Milé sestry, drahí bratia!

Rok 2025 je rokom, ktorý je pre nás jubilejným hneď dvoma sláveniami. Spolu s františkánskou rodinou vstupujeme do ďalšieho roka 800-ročných jubileí, v ktorom si pripomínáme vznik Chválospevu stvorenia a spolu s celou Cirkvou slávime Svätý rok.

Jubileum Piesne brata Slnka. Svätý František nám v nej už pred 800 rokmi v stredoveku ukázal cestu, ako si vytvoriť vzťah nielen k duchovnému svetu a blíznym, ale reflektujúc Stvoriteľa, do tohoto vzťahu zahrnúť aj vonkajší hmotný svet, vesmír, prírodu a celé stvorenstvo, živé aj neživé. František ňou, ako zakladateľ hnutia s nedoceneniteľným dosahom pre život a obnovu Cirkvi, ukázal prostotu a hĺbku vzťahu k Bohu. V náročných historických aj osobných podmienkach - touto krehkou poetickou formou. Táto stránka osobnosti však k Františkovi neodmysliteľne patrí a v očiach súčasníkov hodnoverne ukazovala jeho autentickosť a oslovovala množstvo nasledovníkov. A neopomenuteľný je aj odkaz pre dnešnú dobu, v ktorej čelíme výzvam k zmene rozsahu neúnosného využívania prírody a jej bohatstva na základe obnovy vzťahu k nej v zmysle Božieho poriadku - Lásky. Náš súčasný pápež sa k tejto výzve prihlásil nielen voľbou mena, ale aj skutkami, tvorivým hľadaním širšieho porozumenia, nových ciest a možností pre lepšiu perspektívu človeka, ľudstva.

Jubilejný rok 2025. Naša cirkev tu nadviazala na starozákonnú tradíciu pravidelného návratu, obnovy, vzájomného odpustenia... V každodennom živote sa hromadia problémy, krivdy a nespravodlivosti s mnohými ďalšími dôsledkami a tieto jubilejné roky s celkom praktickými formami obnovy a odpustenia prinášali nádej ľuďom, vytláčaným na okraj spoločnosti. Cirkev, v súčasnosti v procese synodálnej obnovy cirkevných spoločenstiev, zdôrazňuje obnovu a odpustenie na základe obnovy vzťahu s Bohom. Máme príležitosť pri putovaniach na jubilejné miesta posilniť vzťahy vo vnútri i v širšom spoločenstve. A v širšom zmysle vychádzajúc z tradícií sa pred nami vo svete otvárajú veľmi akútne potreby obnovy pokoja a spravodlivosti.

Rôzne františkánske spoločenstvá, národné, regionálne, ale aj miestne bratstvá pripravujú jubilejné stretnutia a púte. Bratia minoriti nás spolu s celou františkánskou rodinou pozývajú do kláštora v Spišskom Štvrtku na oslavu s prednáškami a duchovným programom s názvom Laudato Si. Táto téma bude obsiahnutá aj vo viacerých prednáškach pravidelného mesačného kurzu františkánskej spirituality, ktorý pripravujú bratia františkáni v bratislavskom kláštore a bude aj nosnou témou tohoročného nášho národného formačného stretnutia.

Želám Vám, aby ste v tomto jubilejnom roku našli čas pre seba navzájom, obnovný a uzdravujúci účinok v bratstvách a upevnenie pokoja vo vzájomných vzťahoch. A zároveň v pôstnom očakávaní Vám želim veľa požehnaní a milostí pri slávení veľkonočných sviatkov.

Damián Berec, minister NB OFS

Otvorenie slávenia 800. výročia Chválospevu stvorenia

V roku 2025 oslavujeme 800. výročie od zloženia Chválospevu stvorenia, inak nazývaného aj Pieseň brata Slnka. Niekoľko mesiacov po tom, ako František na La Verne prijal stigmy, vrátil sa do Assisi. Na jar roku 1225 túžil stráviť päťdesiat dní v kláštore San Damiano, kde žila Klára a jej chudobné sestry. Počas pobytu na tomto mieste, po noci, sužovaný bolesťou spôsobenou rôznymi chorobami, sa Františkovi zjavil Pán a uistil ho o svojej láske a spáse. František následne zložil tento hymnus, ktorý všetci veľmi dobre poznáme, ako prejav chvály a vďakvyzdania Bohu.

Tak ako pri predchádzajúcich 800. výročiach, aj tento rok sa stretla františkánska rodina, aby spoločne oslávila i toto jubileum. Otvorenie slávenia začalo v kostolíku San Damiano v sobotu 11. 1. 2025 o 10.00 hod. a pokračovalo pri kostole Santa Maria Maggiore, na námestí, kde sa František vyzliekol pred biskupom. Zámerom bolo začať na mieste, kde vznikla väčšina chválospevu a uzavrieť túto oslavu tam, kde rezonoval verš o odpustení: „Buď pochválený, môj Pane, za tých, čo odpúšťajú pre tvoju lásku...“

Počas oslavy zazneli tieto príhovory zástupcov františkánskej rodiny:

*Najvyšší, všemohúci, dobrý Pane,
tebe patria chvály, sláva i česť a každé dobrorečenie,
len Tebe patria, Najvyšší;
a nijaký človek nie je hoden vysloviť tvoje meno.
Buď pochválený, môj Pane, so všetkým svojím tvorstvom,
najmä s pánom bratom Slnkom,
ktorý je dňom a skrze neho nám dávaš svetlo.
A on je krásny a žiari veľkým jasom;
o tebe, Najvyšší, je nám znamením.
Buď pochválený, môj Pane, za sestru Lunu a hviezdy;
na nebi si ich utvoril jasné, vzácne a krásne.*

Br. Massimo Fusarelli OFM - Generálny minister

Oslavujeme 800. výročie textu, ktorý je určite aj básňou, ale predovšetkým modlitbou. Úvodné slová nenechávajú nikoho na pochybách: František oslovuje „Najvyššieho, všemohúceho, dobrého Pána“. Aby sme skutočne porozumeli tomuto textu, musíme ho čítať s dušou, ktorá sa modlí. Chceme sa teraz svojou vierou pripojiť k Františkovej modlitbe, ktorá sa prejavuje vzdávaním vďaky. Prvé stvorenie, na ktoré František hľadí, je brat slnko a hovorí o ňom, že je „krásne a žiari veľkým jasom, o tebe, Najvyšší, je nám znamením“. V týchto slovách nachádzame kľúč k pochopeniu celej Piesne: slnko a všetky stvorenia sú znamením Boha a nesú jeho význam. Hovorí nám o ňom, ak sa vieme na ne správne pozerieť, očami prežiaranými vierou a uprenými na Ježiša Krista, ktorý je slnkom vychádzajúcim z výsosti.

„Najvyšší, všemohúci, dobrý Pane“, prosíme ťa: otvor naše oči pre pohľad viery, ktorá v Kristovi dokáže rozpoznať znamenie tvojej prítomnosti vo vesmíre a v dejinách. Amen.

*Buď pochválený, môj Pane, za brata Vietor,
za vzduch i mračná, za jasnú oblohu i každé počasie,
čím dávaš svojim tvorom obživu.*

Br. Carlos Alberto Trovarelli OFMConv - Generálny minister

Po slnku, mesiaci a hviezdach, ktoré sú nebeskými tvormi, František upiera svoj pohľad na to, čo je pod nebom: vzduch, voda, oheň a matka zem. V stvoreníach a tvoroch vidí obraz toho istého Stvoriteľa. Františkom obdivovaná a ospevovaná príroda nesie stopy tvorivej múdrosti. František je schopný nadviazať nový vzťah so stvorením nazývajúc ich menom a pripisujúc im schopnosť chváliť Boha, ktorý ich stvoril. František chváli Boha „za brata Vietor, za vzduch i mračná, za jasnú oblohu, i každé počasie“: je zaujímavé všimnúť si súvislosť, ktorú František rozpoznáva medzi vzduchom a počasím. Dnes, v čase klimatických zmien a globálneho otepľovania, ktoré znepokojujú každého, sme obzvlášť citliví na túto tému. Ako píše pápež František v Laudato si’:

„Klimatické zmeny sú globálnym problémom s vážnymi environmentálnymi, sociálnymi, ekonomickými, distribučnými a politickými dosahmi na životné prostredie a predstavujú pre ľudstvo jednu z hlavných aktuálnych výziev“ (LS 25).

„Najvyšší, všemohúci, dobrý Pane“, pomôž nám byť citlivými na dych Matky Zeme a jej životné cykly, na rovnováhu medzi konzumom a striedanosťou. Udeľ nám, aby sme sa ako mladší bratia a sestry zmierili s Bohom a so stvoreniami. Amen.

*Buď pochválený, môj Pane, za sestru Vodu,
ktorá je veľmi užitočná, pokorná, vzácna a čistá.*

Br. Tibor Kauser OFS - Generálny minister

Sestra voda je prvá vec spomenutá v knihe Genezis. Bola stvorená pred svetlom, pred oblohou a „... Duch Boží sa vznášal nad vodami“ (Gn 1,1). Aká je vzácna, keď bola vyvolená na to, aby dala priestor nad sebou Božiemu Duchu! Ten istý Boží Duch si nás vyvolil nielen preto, aby sa vznášal nad nami, ale aby v nás prebýval! „Buď pochválený, môj Pane, za sestru vodu“, ktorá je taká nevyhnutná pre život. „... voda prúdila spod pravej strany chrámu“... „A každý živočích, ktorý sa hýbe, bude žiť tam, kde táto rieka príde; bude veľké množstvo rýb, keď tam táto voda príde; uzdraví sa a bude žiť všetko, k čomu táto rieka dôjde“ (Ez 47,1 a 9). Je nielen užitočná, ale bez nej nemôžeme žiť. Aké skvelé by bolo, keby sme mohli bežať spolu s ňou a dávať život! Sestra voda pokorne slúži na umývanie nôh (porov. Jn 13,5), alebo na premenu na víno, aby dávala radosť (porov. Jn 2,8), či aby bola cestou pod Ježišovými nohami (porov. Mt 14,25) a týmto všetkým je k dispozícii Pánovi. Začnime s pokorou umývať nohy, rozdávať radosť a pripravovať cestu Pánovi. Buď pochválený, môj Pane, za sestru vodu, takú pokornú. Sestra voda je jasná, čistá, cudná a má očisťovať. „Potom budem na vás kropiť čistú vodu... od všetkých vašich modiel vás očistím“ (Ez 36,25). Ak budeme hľadať sestru vodu, Božiu čistotu, budeme očistení. Buď pochválený, môj Pane, za sestru vodu, takú čistú.

*Buď pochválený, môj Pane, za brata Oheň,
ktorým osvetľuješ noc.
Aj on je krásny, veselý i silný a mocný.
Buď pochválený, môj Pane za sestru našu matku Zem,
ktorá nás živí a stará sa o nás
a vydáva rozličné plody s farebnými kvetmi i trávou.*

Sr. Frances Maria Duncan OSF - Prezident IFC-TOR

Františkova chvála pokračuje pohľadom na oheň a zem, o ktorej hovorí, že je sestrou a zároveň matkou: sestrou rovnako ako každé iné stvorenie, ale aj matkou, pretože nás živí a „vydáva rozličné plody s farebnými kvetmi i trávou“. Pohľad na zem nám pripomína problémy spravodlivého rozdeľovania potravín, ktoré zem produkuje. Dnes stále žijeme v situáciách nerovnosti, ktorá namiesto toho aby klesala, naďalej rastie, pričom mnohí chudobní sú čoraz viac chudobnejší a niekoľko bohatých ľudí stále viac bohatne. Dokonca aj vlastnícke právo na pôdu nemôže byť absolútne, ale musí podliehať obmedzeniam, ktoré ukladá existencia iných ľudských bytostí a vedomiu, že zem patrí predovšetkým Bohu.

„Najvyšší, všemohúci, dobrý Pane“, ďakujeme ti za plody, ktoré nám dáva zem. Uvedomujeme si, že všetko dobro pochádza od Teba a chceme ho s radosťou navracat' Tebe a Tvojim vyvoleným, chudobným tohto sveta. Amen.

*Buď pochválený, môj Pane, za tých,
čo odpúšťajú pre tvoju lásku
a znášajú slabosť a trápenie.
Blahoslavení tí, čo to pokojne znášajú,
lebo ty, Najvyšší, ich budeš korunovať.*

Br. Amando Trujillo Cano TOR - Generálny minister

Po chvále neživých tvorov František chváli Pána „za tých, čo odpúšťajú pre tvoju lásku a znášajú slabosť a trápenie“. Pieseň nehovorí len o kráse prírody, ale aj o ťažkostiach ľudských dejín: ak existuje chvála za odpustenie, znamená to, že existujú aj hriechy, ktoré je potrebné odpustiť, rovnako ako aj slabosť a súženie. Nachádzame tu spojenie medzi životným prostredím a človekom, ktoré nás pápež František naučil nazývať „integrálna ekológia“, pretože „skutočný ekologický prístup sa vždy stáva prístupom sociálnym, ktorý musí v diskusiách o životnom prostredí integrovať spravodlivosť, aby bolo vypočuté volanie zeme aj volanie chudobných.“ (Laudato si' 49) Napokon svätý František učí, že ťažkosti možno zvládať v pokoji: „blahoslavení tí, čo to pokojne znášajú“, pretože pokoj, ktorý robí človeka blahoslaveným, prekvitá uprostred prekážok a protivenstiev a rodí sa z pravej lásky.

„Najvyšší, všemohúci, dobrý Pane“, daruj pokoj tomuto nášmu svetu, pokoj, ktorý prekvitá medzi slabosťami a súženiami, ktorý je sprevádzaný odpustením pre tvoju lásku, pokoj, ktorý pochádza od teba a robí nás požehnanými. Amen.

*Buď pochválený, môj Pane, za sestru telesnú Smrť,
ktorej žiaden živý človek nemôže uniknúť.
Beda tým, čo zomierajú v smrteľných hriechoch,
blažení tí, ktorých nájde v tvojej najsvätejšej vôli,
lebo druhá smrť im neublíži.
Chváľte môjho Pána a dobrorečte mu,
ďakujte mu a slúžte s veľkou pokorou.*

Br. Roberto Genuin OFMConv - Generálny minister

Pieseň brata Slnka uvažuje predovšetkým o kráse vesmíru, ale potom sa rozširuje aj na udalosti ťažké pre človeka a nakoniec vrhá pohľad na konečnú a definitívnu realitu: smrť. Každá kontempovaná skutočnosť vyvoláva chválu, dokonca aj o smrti dokáže František povedať: „Buď pochválený, môj Pane, za sestru telesnú smrť“. Čo vysvetľuje tento postoj svätého Františka, ktorý je vždy schopný chváliť Boha? Jeho tajomstvom je viera v Boha, ktorý je „dobro, všetko dobro, najvyššie dobro, ktorý jediný je dobrý“. Iba takáto viera dokáže objasniť jeho neustálu chválu, viera, ktorá uznáva, že všetko pochádza od Boha a Jemu navracia každé dobro vo vzdávaní vďaky a chválou.

„Najvyšší, všemohúci, dobrý Pane“, daj nám, ako Františkovi, hlbokú vieru, ktorá nám umožní spoznať ťa ako jediné dobro, aby sme ti mohli radostne navrátiť dary vesmíru, udalosti dejín a celý náš život, až do poslednej a konečnej obnovy, ktorá nás s Tebou navždy zjednotí. Amen.

pripravila Martina Zonnenscheinová
zdroj: centenarifrancescani.org

Ctihodná Luigia Sinapi (1916 - 1978)

Horčičné semienko v brázde Ríma

27. januára 2025 vydalo Dikastérium pre kauzy svätých vo Vatikáne dekrét uznávajúci hrdinské čnosti laickej svetskej františkanky Luigie Sinapi, čím túto Božiu služobnicu uznalo za ctihodnú. Okrem toho, že bola obdarovaná početnými nadprirodzenými darmi, vrátane predvídania niektorých udalostí, udržiavala vrúcne priateľstvo s Pátrom Piom, ktorého osobnosť ju ovplyvnila už v mladom veku. Bremeno nedobrovoľnej výnimočnosti niesla s mimoriadnou prirodzenosťou spojenou s láskou k Bohu i bližným, prejavujúc v praktizovaní čností a v schopnosti obety úplnú poslušnosť Cirkvi a jej predstaviteľom.

Narodila sa 8. septembra 1916 v Itri (Latina) ako najstaršie z piatich detí Francisa Paula Sinapiho, stolára a Filomény Cateny, licencovanej pôrodnej asistentky. Na svet prišla spolu so svojím dvojčaťom, ktoré však po pôrode ešte v ten istý deň zomrelo. Bola pokrstená ako Luigia, ale jej rodina a priatelia ju vždy volali Luigina alebo jednoducho len Gina.

Jej matka bola zbožná katolíčka a pri jednej príležitosti sa vydala s Luigiou do San Giovanni Rotondo, aby odporučila svojho manžela a dcéru do modlitieb Pátra Pia. Pri stretnutí jej povedal: „Máš jedno dieťa v nebi a s druhým má Pán veľké plány tu na zemi.“ Tento výrok potvrdil aj brat Tarcisio z Cervinary OFM Cap, ktorý bol sakristiánom a asistentom Pátra Pia. Páter Pio položil svoju stigmatizovanú ruku na Luigiinu hlavu a povedal: „Boh sa v jej živote prejavuje svojou vôľou.“

V 16 rokoch bola Luigina fascinovaná ideálom Dcéry svätého Pavla šíriť evanjelium najmodernejšími komunikačnými prostriedkami. Kvôli krehkému zdraviu jej však vstup nebol umožnený, a tak Luigina po rozhovore so svojím duchovným vodcom prijala, že jej povolaním je zostať vo svete ako laička.

Narodená i vylicená na sviatok Panny Márie

V novembri 1931 prišla prvá veľká rana, ktorou bola smrť rodičov. Luigina tak bola nútená prevziať na seba starostlivosť o svojich súrodencov. Netrvalo však dlho a začala pociťovať veľké bolesti žalúdka. Čoskoro jej lekári diagnostikovali nádor čreva, ktorý ale nemohol byť operovaný, lebo Luigina by takýto zákrok pravdepodobne neprežila. Ako čas plynul, cítila sa čoraz horšie a bolesti sa stupňovali. 15. augusta 1933 si myslela, že nastal jej posledný deň tu na zemi. Zrazu sa jej zjavil Ježiš a pýtal sa jej, či chce ísť do neba alebo ostať na zemi a obetovať sa za Cirkev a kňazov. Luigia prijala druhú možnosť a obetovala svoj život na tento úmysel. Ježiš jej povedal: „Budeš žiť ako obyčajný človek skrytý pred očami tohto sveta. Zažiješ nepochopenie, budeš veľa trpieť a zomrieš osamote ako ja. Budeš, ako hovorí tvoje meno, horčičným semienkom v brázde Ríma (sinape - tal. horčica) a budeš žiť neobyčajné v obyčajnosti. Zanechám ti svoju matku, ona ťa povedie a uteší. Neboj sa.“ V tej chvíli bola Luigia uzdravená.

V roku 1934 sa presťahovala k svojej tete do Ríma. Na pokrytie nákladov na bývanie začala pracovať ako domáca slúžka, neskôr si našla prácu na pošte, potom na Ústrednom štatistickom úrade a nakoniec na Národnom geofyzikálnom ústave ako tajomníčka, dnes už ctihodného Enrica Mediho. Svoje pracovné povinnosti spájala s intenzívnym životom modlitby, ktorý bol oživovaný hlbokou vnútornou spiritualitou.

Zjavenie v Tre Fontane

Príbeh Luigie Sinapi je spojený so zjavením Panny Márie v opátstve Tre Fontane v Ríme, kde svätý apoštol Pavol podstúpil mučenícku smrť. Presne 10 rokov predtým ako sa na tomto mieste Panna Mária zjavila Brunovi Cornacchiolovi, pripravila tejto udalosti cestu tak, že sa najprv 12. apríla 1937 zjavila mladej Luigii Sinapi. V tej dobe Luigia zorganizovala púť do opátstva Tre Fontane pre skupinu ľudí zo svojej farnosti. Panna Mária sa jej zjavila a povedala jej: „Vrátim sa na toto miesto, pretože potrebujem pomoc muža, ktorý prenasleduje Cirkev a chce zabiť pápeža. Choď na Námestie svätého Petra a vyhladáj dámu v čiernom, ktorá ťa zavedie k svojmu bratovi kardinálovi. Odovzdáš mu posolstvo,

Bruno Cornacchiola

ktoré som ti povedala a okrem toho mu povieš, že sa čoskoro stane novým pápežom.“ Luigia poslúchla a na Námestí naražila na ženu v čiernom. Bola to markíza Pacelli, ktorá ju zoznámila so svojim bratom kardinálom Eugeniom Pacellim. O necelé dva roky neskôr bol zvolený za pápeža a prijal meno Pius XII.

12. apríla 1947 sa na rovnakom mieste v opátstve Tre Fontane opäť zjavila Panna Mária istému Brunovi Cornacchiolovi a jeho deťom a povedala mu: „Dost! Vráť sa do Kristovho ovčince ... moje telo sa nemohlo rozpadnúť a ani sa nerozpadlo...“ Bruno pracoval ako vodič električky, bol bývalý vojak a zastával hlboko nepriateľský postoj voči katolíckej Cirkvi. Niekoľko dní predtým, ako sa mu zjavila Panna Mária, sa rozhodol zabiť pápeža. Avšak na tomto mieste prežil

mimoriadne obrátenie, ktoré mnohých ohromilo. Keď sa rozšírila správa o zjavení v Tre Fontane, pápež Pius XII. zaujal k udalosti veľmi otvorený postoj, pretože už o tom vedel prostredníctvom proroctva Luigie Sinapi. 22. júla 1947 sa Bruno Cornacchiola súkromne stretol s pápežom a odovzdal mu dýku, ktorou ho chcel zabiť. Oznámil mu tiež posolstvo, ktoré mu povedala Panna Mária. Pápež plakal, keď si ho vypočul a potvrdil jeho pravdivosť. O necelých 6 mesiacov požehnal sochu Panny Márie, ktorá bola slávnostne prenesená do Tre Fontane. Tieto udalosti boli pre Pia XII. silným povzbudením k tomu, aby 1. novembra 1950, tri roky po zjavení, vyhlásil štvrtú dogmu o Nanebovzatí Panny Márie: „Nepoškrvnená Božia rodička, vždy Panna Mária, po završení svojho pozemského života, bola vzatá s telom a dušou do nebeskej slávy.“

Duchovné otcovstvo Pátra Pia

Luigia pestovala osobitnú oddanosť niektorým svätým, vrátane svätého Františka z Assisi, svätej Gemmy Galgani a svätej Terézie od Dieťaťa Ježiša, ktorí ju inšpirovali na ceste malosti. Udržiavala duchovné priateľstvo so svätým Pátrom Piom, ktorého viackrát navštívila v San Giovanni Rotondo a považovala sa za jeho duchovnú dcéru. Okrem stretnutia v detstve, prvý kontakt s Pátrom Piom nastal v roku 1950, keď Luigina navštívila štyri hlavné baziliky v Ríme s cieľom získať odpustky pri príležitosti Jubilejného roku. Vo všetkých videla kapucína, ale vždy len zozadu a mala pocit, že je na ňom niečo zvláštne. Na konci púte sa objavil opäť a otočil sa k nej - vtedy si uvedomila, že to bol Páter Pio, ale v bilokácii. V roku 1953, v čase keď pracovala v obchode ako pokladníčka, bola neprávom obvinená z krádeže. Všetkými opustená, nevedela, čo robiť, a tak sa rozhodla vycestovať do San Giovanni Rotondo a požiadať Pátra Pia o radu. Otec Tarcisio si spomína na ich stretnutie, pretože Páter Pio privítal Luigiu akoby boli starí priatelia. Podal jej 5 lýrovú bankovku a obálku pre priateľa policajta žijúceho v Ríme, ktorá obsahovala meno vinníka. Nakoniec bola zbavená obvinenia, ale táto udalosť bola pre ňu školou pokory a sebazáporu. Luigia sa na Pátra Pia obracala aj s prosbami o radu ohľadne zjavení Panny

Márie. O tom poskytol písomné vyjadrenie aj otec Tarcisio zo dňa 17. apríla 1982, v ktorom opísal, že Páter Pio Luigiu pozorne vypočul, povzbudil ju a povedal: „Keď príde Madonna, pobožkaj jej nohy.“ Pravdepodobne aj pod vplyvom stigmatizovaného kapucína vstúpila v 50. rokoch 20. storočia do Tretieho rádu svätého Františka.

V poslednom období svojho života získala Luigina privilégium mať Najsvätejšiu sviatosť prítomnú v kaplnke vo svojom dome na Urbinskej ulici, kde bolo možné taktiež sláviť svätú omšu. Prichádzali za ňou mnohí ľudia, vrátane kňazov, biskupov, politikov i obyčajných ľudí, ktorí hľadali duchovnú útechu, či materiálnu pomoc. Jej prítok sa tak stal centrom vrúcnej spirituality až do jej smrti.

Záver Luigiinho života sa niesol v znamení veľkého telesného utrpenia. Zomrela v tichosti a osamote, tak ako jej predpovedal Ježiš, na rakovinu žalúdka, 17. apríla 1978 v povesti svätosti. Pohreb sa slávil v Bazilike Svätého kríža a pochovaná je na cintoríne Verano v Ríme.

Navonok nenápadný život Luigie Sinapi je svedectvom toho, že horčičné semienko, hoci „je najmenšie zo semien na zemi, ale keď je zasiate, vzíde a prerastie všetky byliny...“ (Mk 4,31-32). Rovnako príbeh každého človeka, hoci je ukrytý pred svetlami reflektorov, ale žitý jednoducho a úplne prirodzene, môže prerásť v svätosť prinášajúcu Krista tomuto svetu.

Pripravila Martina Zonnenscheinová

Zdroj:

www.causesanti.va/it/venerabili/luigia-sinapi

www.santibeati.it

www.catholicnewsagency.com/news/261871/visionary-laywoman-who-was-friend-of-padre-pio-declared-venerable

Rozhovor s kapucínom bratom KAROLOM BARANOM

BYŤ SKUTOČNE ŠŤASTNÝ

Sme stvorení pre šťastie, túžbu po ňom vložil do našich sŕdc Boh a je hlboko v nás zakorenená. Preto ho všade hľadáme, často tam, kde sa nedá nájsť. Pre pocit šťastia sme ochotní urobiť tie najnezmyselnejšie veci a predsa ho nenájdeme. Dnešný hosť našej rubriky, brat, kňaz Karol Baran, kapucín, pocítil túžbu byť šťastný veľmi skoro. Šťastie sa v určitej fáze jeho života stáva jediným zmyslom a hľadá ho v známych tvárach s naliehavosťou mladého človeka, ktorý rozmýšľa v intenciách buď všetko, alebo nič... Jeho príbeh nie je len zaujímavým čítaním, ale medzi riadkami kladie otázku, či sme my sami ako františkáni úprimne šťastní, či nosíme toto šťastie v srdci i na tvári, aby tí, ktorí ho úpenlivo hľadajú videli, že ono skutočne existuje...

Narodil sa 10. júna 1973 v Prešove, ako druhý zo štyroch detí. Tu navštevoval základnú školu, pokračoval na Strednom stavebnom učilišti v odbore stolár-nábytkár, nasledovalo dvojročné večerné štúdium s maturitou, ktoré ukončil v r. 1991. Potom nastúpil na štúdium do Kňazského seminára biskupa Jána Vojtaššáka v Spišskej kapitule. V roku 1994 vstúpil do noviciátu bratov kapucínov v Podkoniciach a potom sa presťahovali na Poniky, kde o rok neskôr zložil prvé rehoľné sľuby. Po noviciáte a dvojročnom štúdiu za kňaza prestúpil na Teologickú fakultu Trnavskej univerzity v Bratislave, kde paralelne absolvoval aj rehoľnú formáciu a zložil trvalé sľuby 16. 6. 2001. Vysvätený za kňaza bol 29. júna 2002 biskupom Mons. Štefanom Vrablecom, primičnú svätú omšu slúžil nasledujúci mesiac v Prešove, vo farskom kostole na Sídlišku III.

Vyrastal si vo veriacej rodine. Boli ste praktizujúci katolíci?

Do mojich troch rokov sme bývali v dedine Nižná Šebastová, neďaleko Prešova. Dedko zo strany otca bol dlhé roky kostolníkom, v tamojšom kostole. Potom sme sa presťahovali do Prešova. Patrili sme medzi „nedeľných“ tradičných katolíkov, ako väčšina.

Zapájal si sa do farských detských a mládežníckych spoločenstiev, miništroval si?

Nie, navštevovali sme omše v nedeľu a počas sviatkov, ale o farský život som sa vtedy nezaujímal, ani o miništrovanie, hoci som párkrát ako malý chlapec miništroval v Nižnej Šebastovej keď som bol u dedka. To všetko trvalo až do môjho obrátenia.

Mohol by si popísať, ako toto obrátenie prebiehalo?

Dovtedy som vieru vlastne hlbšie neprežíval. Až kým som nezažil silnú, osobnú skúsenosť, ktorá by potrebovala väčší časový priestor, aby som ju lepšie priblížil.

Skúsil by si predsa spomenúť, aspoň to podstatné o čo išlo?

Mal som vtedy asi 15-16 rokov, bola zima, rád som korčuľoval, blízko miesta kde sme bývali je prírodné jazero, ktoré každý rok zamrzalo. Dohodli sme sa raz so sestrou, jej kamarátkou a jej mamou, že sa pôjdeme spolu korčuľovať. Iba som stúpil na ľad a hneď som si zlomil členok, ani som sa nekorčuľoval, len som stúpil na ľad. Potom som dlhé týždne ležal a mal veľa času na premýšľanie o sebe, o ľuďoch, ktorých som poznal. V jednom okamihu som si chcel spomenúť na niekoho v mojom okolí, ktorý by bol úprimne šťastný, ktorý by sa na takého nehral. Väčšina z nich bola stále s niečím nespokojná, hundrala a nadávala, uvažoval som, že takým ja nechcem byť. Niekoľko rokov pred tým - v našom okolí niekoľko ľudí spáchalo samovraždu. Ja som túžil najviac po tom byť úprimne a úplne šťastný a nikto mi nevydával svedectvo o tom, že taký je, že je to možné. Postupne som došiel k tomu, že ak neexistuje niekto taký, potom ani pre mňa nemá zmysel na tomto svete žiť.

V šesnástich rokoch si si kládol veľmi ťažkú otázku, mnohí si ju nepoložia vôbec. Bolo za tým osobné zlyhanie, alebo niečo iné?

Nie. Iba to, že kdesi podvedome som túžil po plnosti šťastného života a poznanie toho, že som takého človeka nestretol, ma viedlo k záveru, že neexistuje a v podstate tento život nemá pre mňa zmysel, prečo by som ho mal žiť, prečo by som tu mal byť...

Prišiel som až k takému bludnému záveru, že som si dal termín, kedy svoj život ukončím. Nastal ten deň, rodičia neboli doma, sedel som v kresle a čakal na hodinu, ktorú som si naplánoval. Skutočne, napriek snahe, som nevidel zmysel pokračovať v živote. Premýšľal som ako ho ukončím, v tom mi napadla myšlienka, aby som si ešte prečítal niečo, čo je hodné záveru môjho života, posledná vec a koniec. Vstal som a šiel hľadať k policiam s knihami, ktoré mali rodičia, čo by ma zaujalo. Nič som nenašiel, potom som prišiel k náboženským knihám, v poličke bolo asi 5 kníh. Jedna z nich bol životopis Dona Bosca, bola hrubá, čo ma odrádzalo, tak som len listoval, nejako ma to nestrhlo. Zaujala ma kniha s názvom Nábožný mladík. Povedal som si v duchu, že neviem čo je slovo nábožný, ale zaujalo ma to a pomyslel som si, že to je to niečo vhodné na záver života. Vzal som si ju a začal čítať.

Bola o konkrétnom svätcovi?

Nie, napísal ju Tihamér Tóth. Začítal som sa, a po niekoľkých stranách akoby zostúpilo do môjho vnútra svetlo a v tom okamihu som sa cítil úplne šťastný... Vzápätí som dostal neodolateľné vnuknutie, aby som sa tomu svetlu otvoril. Bolo to tak neodolateľné, že som mu otvoril svoje srdce. Zároveň som videl prázdnotu svojho života a vo vnútri aj navonok som zaplakal nad životom, aký som predtým žil, oproti tejto chvíli, ktorú som zažil. Neviem ako dlho to trvalo. Keď svetlo zmizlo, prišla tma, ale ja som už vedel, že Svetlo existuje, že tu skutočne bolo a naplnilo ma. Potom som začal hľadať to svetlo, ktoré naplnilo celú moju existenciu. Ešte som nevedel, že je to Pán, ktorý sa mi takým osobným spôsobom prihovoril. Pokračoval som v čítaní, aby som ho hľadal a zistil odkiaľ je. Kniha mi mnohé objasnila, jej autor naliehavo odporúčal urobiť veľké upratovanie vo svojom živote, pobádal ma ísť na sviatosť zmierenia. Poslúchol som, myslím, že vtedy bolo pred Veľkou nocou, pred spovednicou dlhé rady a ja som sa na sviatosť zmierenia naozaj úprimne pripravoval. Keď som prijal sviatosť zmierenia a následne Eucharistiu, Svetlo ma znovu naplnilo, znovu som pocítil prítomnosť Pána, a vtedy som sa celkom rozliat úplným šťastím, nič mi nechýbalo. Jeho Svetlo a hlavne naplnenie mojej existencie šťastím ma začalo sprevádzať... toto bolo moje obrátenie.

Do takej miery, že si sa nakoniec rozhodol stať kňazom... Bolo to jasné a jednoznačné povolanie?

Nebolo. Pociťoval som túžbu stať sa kňazom, ale zároveň ma priťahovala myšlienka na manželstvo, založiť si rodinu. Stále som sa nevedel rozhodnúť medzi sviatosťou kňazstva a manželstva a trvalo to nejaký čas. Prežíval som aktívne svoj kresťanský život, nejaké obdobie som chodieval na stretnutia mladých u saleziánov, a tam som zažil stretnutia mladých mužov, ktoré smerovali k manželstvu, bol som na rázcestí, ale ani pri jednom som nemal istotu, že to je cesta po ktorej mám ísť. Neskôr som už dlhšie nemohol čakať a tak som raz celú noc čítal Sväté písmo a modlil sa a vtedy ma oslovil príbeh učeníkov, ktorí sa hádali medzi sebou, kto z nich bude prvý – a potom keď prišiel k nim Ježiš, povedal im slová, ktoré ma zasiahli - „Kto chce byť prvý, nech je posledný zo všetkých a služobník všetkých!“ (Mk 9, 35) a práve tie ma priviedli do kňazstva.

Potom Ťa zavolať sv. František?

Neskôr, po roku v seminári som si uvedomil, že túžim po spoločensťve a začal som ho hľadať. Poznal som rehoľu saleziánov, jezuitov, o kapucínov a ich ráde som nevedel skoro nič a chcel som ich spoznať. V seminári som oslovil jedného bohoslovca, ktorého brat bol kapucínom, cez neho som si dohodol, že môžem – ja a ten bohoslovec, stráviť -

tuším to bolo 14 dní, v kláštore kapucínov v Bratislave a byť medzi bratmi, pomáhať im a zdieľať s nimi všedný život.

Čo ťa najviac oslovilo?

Najmä ich spoločný život, bol taký radostný. Tu, v kláštore som prvýkrát videl kultový film *Brat Slnko, Sestra Luna a Františkova sloboda*, jeho úprimná radosť ma hlboko oslovili. Bolo to po ukončení prvého ročníka v seminári a po návrate z kláštora, hneď som chcel vstúpiť k bratom. Rodičia mi radili počkať ešte jeden rok, aby som sa utvrdil v rozhodnutí a možno si to rozmyslím, tak som rok uvažoval nad rehoľnými konštitúciami, či mám povolanie, alebo či je to len náhodné, chvíľkové zaujatie. V podstate to, čo ma priviedlo do kňazstva, sa ešte viac prehĺbilo. Nakoniec som po roku do noviciátu bratov kapucínov nastúpil.

Spomenul si, že po obrátení Ťa Svetlo Pánovo sprevádzalo ďalej. Obišli Ťa krízy, ktoré v mnohých prípadoch bývajú predzvesťou duchovného skoku v živote človeka?

Krízy, aj veľké ťažkosti som zažíval, ale nakoniec Pán mi dal silu to všetko zvládnuť, aby som pokračoval v kňazskej a rehoľnej ceste zasvätenia.

Ako si vnímal osobité prvky františkánskej spirituality?

Spočiatku mi to františkánske v duchovnom rozvoji nič nehovorilo, bolo mi cudzie a osobnú spiritualitu som začal hľadať v charismatických prúdoch. Po nejakom čase prišiel moment vnútorného obrátenia, či precitnutia v bratstve, uvedomenie si toho, prečo a načo som tu, že by som duchovnú cestu mal prežívať a objavovať v bratstve. Začal som viac hľadať, objavovať a spoznávať hlbší rozmer františkánskej spirituality, ktorý ma doteraz posúva ďalej, je to neustály proces.

Kto Ťa inšpiroval a viedol na duchovnej ceste?

Veľkým prínosom v začiatkoch v prehlbovaní a poznávaní boli pre mňa duchovné cvičenia s našim bývalým medzinárodným vikárom rádu Štefanom Kožuchom, ktoré trvali niekoľko dní. Boli veľmi ťažké a náročné, ale veľa som si z nich odnášal, mnohé som spoznával v hlbšom význame, naučil som sa ísť ku koreňom vecí. A boli a dodnes sú to autori duchovnej literatúry, najmä brat Amedeo Cencini, on ma oslovil témou, ako žiť bežný deň rehoľného brata (Dych života). V poslednom období tiež jezuita Franz Jalics

a jeho Kontemplatívne duchovné cvičenia či Cesta kontempace a samozrejme často sa vraciam k františkánskym prameňom a rehoľným konštitúciám.

Venuješ sa kontemplácii, ktorá pre väčšinu veriacich zostáva veľkou neznámou alebo nedosiahnuteľným cieľom. Čím je pre Teba?

Kontemplácia - bytie s Bohom, spoznávanie, ako ju permanentne žiť v bežnom živote a byť pri tom aktívny, je veľký Boží dar. Myslím si, že posuny v duchovnom raste sa dejú, keď je človek pripravený na ďalšiu etapu zrelosti – ako som žil doteraz vzťah s Pánom. Nedá sa niečo preskočiť je to proces. V osobnej spiritualite sa človek, ak po tom túži a hľadá, vyvíja a ak je pripravený na vzostup - dá sa povedať vzostup k osobnej láske a priateľstvu s Ježišom, potom zistí, že to, čo mu dovtedy nič nehovorilo a bolo vzdialené, poznáva v novom svetle, prežíva radosť z objavu, že vie, čo je pravdivé a správne...

Nie sme všetci pozvaní prežívať osobný a bezprostredný vzťah s Pánom Ježišom, ako nám to v dokonalej forme ukazuje sv. František?

Ako som spomenul, je to o zrelosti duchovného vývoja, nie každý môže skočiť do takejto skúsenosti, je to postupný proces a vývoj. Sme pozvaní, ale problém je, do akej miery sme vnímaví a otvorení na toto pozvanie. Ono ide, ruka v ruku s osobným františkánskym povoláním každého z nás, to, ako ho človek prežíva. Keď ho neprežíva hlboko, nemôže očakávať, že bude mať hlboký osobný vzťah s Bohom. Je to ako keď máme vzťah k niekomu, tak sa ho snažíme poznávať a byť mu blízky aj duchovne, venovať mu čas, byť s ním osamote, dávať ho na prvé miesto v živote, robiť mu radosť...

Pristavme sa teraz pri kňazskej a rehoľnej službe, ktorú vykonávaš viac ako dve desaťročia. Kde všade si pôsobil?

Najskôr u bratov v Kláštore kapucínov v Bratislave, dlhšie obdobie som bol v žilinskom kláštore, potom som sa opäť vrátil do Bratislavy a od roku 2018 je mojím domovom kapucínsky kláštor na Ponikách. Väčšinou som vypomáhal v kostole, bol som miestny

so sochárom Pavlom Dubinom

duchovný asistent Františkánskeho svetského rádu v Žiline, v Považskej Bystrici a po návrate do Bratislavy som duchovne viedol tamojšie bratstvo pri kapucínoch. V posledných rokoch som sa zapojil do našich kapucínskych ľudových misií. Už dlhšie obdobie sa venujem oblasti, ktorá je mi veľmi blízka - ochrane nenarodených detí. V januári v roku 2023 sme v mene farského úradu na Ponikách podali žiadosť o založenie a poskytnutie hrobového miesta pre nenarodené deti. Úzko spolupracujem aj so združením Ráchelina vinica v Banskej Bystrici, ktorá pomáha matkám, otcom a príbuzným potrateného dieťaťa a som členom jeho organizačného tímu. Dostali sme súhlas a vybudovali sme miesto pre uloženie urien, tzv. kolumbárium, k 1. novembru 2024 a ktokoľvek z rodičov, ktorí nemajú peniaze na pochovanie nenarodeného dieťaťa, sa môže u nás prihlásiť, napísať nám mail a bezplatne pochovať svoje nenarodené dieťa. A nemusia nič vybavovať.

Aké záľuby a relax Ti pomáhajú vyháňať sa nezdravému aktivizmu a vyprahnutosti?

Myslím si, že každý musí nájsť a rešpektovať svoje hranice, odhadnúť svoje možnosti, pokiaľ môže ísť v oblasti fyzickej i psychickej. Ak hrozí pretlak, potom sa treba zastaviť, povedať si na čo mám a na čo nie. Ja sa snažím o pravidelný pohyb, turistiku, rád sa prechádzam v lese a starám sa o Bylinkovú záhradu sv. Františka. Byliny ma fascinujú, menšiu záhradku som mal aj v kláštore kapucínov v Bratislave. Keď som v roku 2018 prišiel na Poniky, založil som väčšiu záhradku počas covidu, keď sme boli izolovaní. Onedlho do záhradky pribudla aj malá kaplnka Piesne brata Slnka. Je v nej pomerne dosť druhov rastlín, z ktorých miešam rôzne bylinkové čaje, ktoré ponúkam záujemcom, napríklad aj na misiách. Ďalšou mojou záľubou je fotografovanie. Rád fotím všetko, čo ma zaujme, čo prehovorí do môjho života. Potom fotky, ku ktorým vyberiem citáty z Biblie zverejňujem na facebookovom profile.

Pred rokmi som si prečítala Tvoju prvú knižku: Bohatosť komôr srdca v jeho premenách, ktorá vyšla vo Vydavateľstve Minor v roku 2013. Venuješ sa ešte písaniu?

Napísal som aj druhú knižku, ktorá nebola vydaná v tlačenej podobe. Boli to katechézy, zamyslenia sa nad bohoslužbou Slova, Eucharistiou s výkladom Liturgie, ktorými som chcel priblížiť toto veľké duchovné bohatstvo, pretože mnohí ľudia nevedia, nerozumejú, čo sa na slávení Eucharistie vlastne deje. Katechézy vychádzali dlhšie obdobie na kapucínskej internetovej stránke. Tretiu knihu som začal písať a som približne v jej polovici. Je o životnom prostredí, ekológii a má pracovný názov Reborn, Znovuzrodenie.

Prežívame jubilejný rok výnimočného diela svätého Františka Chválospev stvorenstva, jedinečného prejavu lásky a vďaky Stvoriteľovi. Toto dielo vzniklo pred 800 rokmi, keď problém ochrany životného prostredia, ako ho chápeme dnes, nejestvoval. Ako ho Ty vnímaš?

V básni možno nájsť viacero pozoruhodných skutočností. Mňa najviac upútalo to, že vo

sv. Františkovi rástlo postupne a vytryská z jeho srdca na konci života. Bol vtedy už celkom slepý, mal veľa chorôb, dalo by sa povedať, že všetko toto mu nijako nepridávalo k radostnému vnímaniu sveta, aby mohol takéto niečo vytvoriť. Druhá vec je, že toto jedinečné dielo v ňom postupne rástlo a dozrievalo. V tejto súvislosti si spomínam, keď som pred rokmi navštívil miesto v La Foresta pri Rieti – je to miesto, kde ľudia pošliapali majiteľovi vinicu. „Farár veril sľubu sv. Františka a pokojne vystavil vinicu napospas tým, ktorí za ním chodili. A potom sa stal zázrak: keď bola celá vinica dolámaná a obraná tak, že z nej zostalo iba niekoľko strapcov, prišiel čas oberačky. Farár obral tých pár strapcov, dal ich do lisu a začal lisovať. A naraz, ako to sv. František sľúbil, mal dvadsať okov výborného vína.“ (Kvietky sv. Františka XIX.). Dozvedel som sa vtedy od miestnych sprevádzateľov, že

sa tu traduje, že sv. František práve tu dostal inšpiráciu. Je to mimoriadne pekne nepochrušené prostredie medzi krásnymi horami. Dnes tu pôsobí Združenie Mondo X, komunita, kde sa ľudia liečia z rôznych závislostí.

Ako hodnotíš službu duchovného asistenta svetských františkánov?

Predtým som sa nejaký čas venoval aj mladým ľuďom, ktorí hľadali kresťanskú formáciu. Keď som sa stal duchovným asistentom terciárov, našiel som tu stabilitu. Boli ukotvení v konkrétnej spiritualite, v nasledovaní Pána konkrétnym spôsobom podľa vzoru sv. Františka, čiže stabilné povolanie, čo mladým chýba, raz sú tu, raz tam a musia si nájsť miesto v Cirkvi. V bratstvách som sa stretával s otvorenosťou a ochotou, s vďačnosťou a prijatím toho, čo som im v rámci svojich darov ponúkol. Pri nich som postupne objavoval aj svoj dar - sprevádzanie spoločenstva.

Minulý rok si sa stal duchovným asistentom Stredoslovenského regiónu Stigmatizácie sv. Františka z Assisi. Dlhú dobu si uvažoval či službu prijať?

Nie. Dostal som otázku, či som otvorený aj takejto službe a povedal som, áno. V podstate ide o duchovné sprevádzanie väčšieho spoločenstva.

Máš konkrétnu víziu, ako by si chcel tento región pozdvihnúť na františkánskej ceste?

Vízia je dať bratstvám na tri roky pomôcku - pastoračný plán, o ktorý by sa mohli oprieť a ním inšpirovať. Tento plán je pripravený a regionálnou radou schválený a čaká sa na to, aby ho bratstvá začali spoznávať, je to akási mapa, podľa ktorej sa dá orientovať. V podstate ich má sprevádzať a pomáhať im v tom, ako môžu na duchovnej ceste rásť počas nasledujúcich troch rokov. A tiež rásť vo vzťahu vo vnútri svojho miestneho bratstva, ale aj v širšom regióne, aby mali väčšie povedomie, že sú jeho súčasťou, súčasťou väčšej františkánskej rodiny. V princípe, aby videli a budovali vzťahy, spolupráčnosť aj za hranice svojho bratstva.

Tvoje záverečné slová, nám, členom svetského františkánskeho rádu...

Prajem všetkým bratom a sestrám, aby im úsmev vychádzal zo srdca, aby ich život bol autentický, pretože len tak dokážu osloviť dnešných ľudí. Aby sa nehrali na veľkých františkánov a prežívali skutočnú pokoru, pravosť našej charizmy - radostne a slobodne.

Ďakujem za rozhovor.

sr. Mária Marcela

foto: archív Karola Barana

Ľudové misie, jún r. 2024, Trenčín

Františkánská místa kolem nás

1. část

Když ráno vstal, pravil ke svým bratřím: „Kdyby nějaký císař dal svému služebníkovi jednu zemi, zdali by se tento neradoval? A kdyby mu dal celé císařství, nebyla by jeho radost ještě větší? I já se musím velmi radovat ze svých nemocí a křížů. Musím zůstat silný v Pánu a neustále vzdávat díky Bohu Otci, jeho jedinému Synu, Pánu Ježíši Kristu, i Duchu svatému za tak velikou milost, kterou mi prokázal. Totiž již za živa ujistil mne, nehodného sluhu, svým královstvím. Proto teď složím k jeho chvále, k naší útěše a k povzbuzení bližních novou píseň. Budou to Chvály Hospodinovy za stvořené věci, kterých denně užíváme a bez kterých nemůžeme být živí; kterými však lidské pokolení i velmi uráží Tvůrce a svého Pána. Stále jsme nevděční a zapomínáme na tak velké milosti a dobrodiní, protože nechválíme Hospodina, Stvořitele a dárce všeho dobra, jak toho zasluhuje.“ (Zrcadlo 100, FF 1799)

V roce 2025 si františkánská rodina připomíná osmisté výročí Chvalozpěvu stvoření. I my užíváme stvořené věci a chceme chválit za ně Hospodina. Každý máme své místo, kde jsme Bohu blíž. Soukromá místa se však jen těžko popisují, protože jsou plná osobních a těžko popsatelných zážitků v našem srdci, kterým opravdu rozumíme jen my sami a druhým je neumíme úplně sprostředkovat, ale přece se o to pokusím.

Mým oblíbeným Františkánským místem je kousek úrodné země, zahrádka v zahrádkářské kolonii. Kolem mne žijí dvě kočky, mladý a starý ježek, osm sýkorek a pět vrabců, hnědé a zelené ještěrky, jabloně a třešně, jahody a česnek... Tam rozjímám o Bohu i františkánské spiritualitě a to i za hluku sekaček, cirkulárek a jiných hlasitých zvuků okolních zahrádkářů. Nevadí mi okolní lidé, františkáni jimi byli vždy obklopeni. Ale víc asi nemá smysl mé oblíbené místo popisovat. Znáte takové zahrádky i ze svého života.

A tak jsem si řekl, že snazší bude psát o oficiálních, viditelných místech, která mohou navštívit i druzí lidé a kde také pocítíme blízkost františkánské duchovnosti.

Františkánský klášter v Plzni

Přesunu se do historického města Plzně, do bývalého františkánského kláštera. Jeho stavba začala roku 1295. Klášter, stejně jako moje zahrádka, zažíval po staletí různá období. Klidná i bouřlivá, vzkvétající i zničující. Husitské války, třicetiletá válka a poboření kláštera vojskem generála Mansfelda, komunistická akce K, která jej zbavila Františkánů. (naštěstí klášter fungoval za komunismu jako internát mládeže a muzeum a až do osmdesátých let tu žil v cele v kostele františkánský bratr jako kostelník) V současnosti ožívají františkánský život každé úterý bratři Františkáni zpovědní službou a mší svatou a terciáři sv. Františka, ve farním sále – bývalém noviciátu, kteří se zde každé úterý scházejí a modlí. V bývalé cele kostelníka a bratra Romualda je nyní zřízen archiv starých terciářských tisků a knih.

Co mě vede k hlubšímu rozjímání v kostele je oltář. Jsou na něm dvě velké františkánské sochy: Sv. František a sv. Bernardin se zářícím sluncem a monogramem IHS. Sochy nemají hnědý hábit, ale šedivý! To není v ČR tak běžné, spíše všude vidíme hnědou.

Rozjímání: Stvoření i církev je plné barev. Spektrum barev v církvi naznačuje, že existuje množství cest, kterými mohou lidé sloužit Bohu. Ve středověku se šedivá barva stala populární mezi některými františkánskými komunitami a byla používána jako alternativa k tradičním hnědým hábitům. Barvy hábitů mají svůj význam. Šedá nebo hnědá znamená pokoru a jednoduchost. Barvy také odráží sociální postavení a životní styl františkánů, kteří se snažili žít v chudobě a službě druhým.

Myslím, že si ostatní v kostele barvy hábitů na oltáři nevšímají, tolik jako já. Všichni spíše upírají zrak k osvětlené a cenné františkánské, gotické soše Panny Marie z roku 1420. Je úžasná. Také jí obdivuji. Je krásná jako ženy umějí být a je milující matkou.

Přivádí mě vždy k tomu, že ženství, mateřská láska je součástí milujícího Boha. Že stejně jako Bůh stvořil muže a ženu, tak i on sám je obojí.

Mám ještě jedno místo v Plzni, kde cítím přítomnost Krista a sv. Františka z Assisi.

Františkánský domeček

Na terase domečku

V září 1996 přišli do Plzně tři bratři františkáni, Šebestián, Jiří a Jeroným. V dubnu 1998 získali část mateřské školky náhradou za klášter, který přenechali nově vzniklé plzeňské diecézi. Školku opravili a zvelebili tak, že tam začali nejen bydlet, ale i poskytovat prostor pro

scházení. K domečku je přidělen kostel Všech svatých na Roudné. Františkánství je v Plzni živé a raduje se z blízkosti našemu Pánu.

Napíšete mi něco o svých oblíbených františkánských místech? Moc vám děkuji za všechny čtenáře.. Autor článku doufá, že vyprovokuje ostatní čtenáře k napsání o františkánských místech v ČR nebo SR. Napíšete něco o svých františkánských místech ve svém okolí? Proč k nim máte vztah a jak na nich prožíváte Píseň bratra slunce sv. Františka z Assisi. Rád váš příspěvek zpracuji a odešlu do našich čtvrtletníků (do slovenské Františkánské rodiny a Zpravodaje bratrských společenství SFR v ČR)

adresa: info@sfr.cz

Luboš Kolafa OFS

Prameny:

Zrcadlo Dokonalosti, in: Františkánske prameny I., Olomouc 2001, s. 650.

www.teologicketexty.cz/casopis/2013-3/Frantiskani-v-Plzni-vcera-a-dnes.html

Foto:

Wikipedie - Františkánský klášter Plzeň

https://www.facebook.com/Frantiskani.Plzen/photos_by

Františkánský domeček

Zahradní slavnost

Nakonec nabízím seznam historických františkánských míst v Plzeňské diecézi, které již neslouží františkánské rodině, ale využívají se převážně jako kulturní prostory

- Františkánský klášter s kostelem NPM a s muzeem církevního umění, Plzeň
- Konvent sv. Františka s kostelem Všech svatých (Františkánský Domeček), Plzeň
- Kaple sv. Františka z Assisi (biskupská kaple), Plzeň
- Konvent s kostelem Matky Boží, Plzeň
- Františkánský klášter s kostelem Zvěstování Panny Marie a 14 svatých pomocníků, Kadaň
- Konvent s kostelem sv. Michala, Kadaň
- Františkánský konvent s kostelem Zvěstování Panny Marie, Cheb
- Minoritský klášter s kostelem Zvěstování panny Marie, Cheb
- Hospic s kostelem sv. Anny v Chebu na Zelené Hoře
- Františkánský klášter v Tachově
- Konvent s kostelem sv. Máří Magdalény Stříbro
- Konvent s kostelem sv. Vavřínce, později sv. Františka serafínského, Most
- Konvent s kostelem Nanebevzetí panny Marie, Most
- Konvent s kostelem sv. Antonína Paduánského, Sokolov
- Konvent s kostelem Panny Marie, Mariánská u Jáchymova

Ze setkání františkánských terciářů v zahradě

Vy ste láska

Takto znelo motto pracovnej generálnej kapituly, ktorá sa konala v Ríme od 9. do 17. novembra 2024. Skoro ráno som vyrážala z domu, lebo ma čakala cesta na letisko do Budapešti. Ako sme sa blížili k letisku, začalo vychádzať slnko. Akoby sa nasilu tlačilo von na oblohu a tak dávalo zvesť, že je tu nový deň. Áno, nový deň a pre mňa obzvlášť výnimočný, lebo to bol prvý deň generálnej kapituly. Na letisku v Budapešti aj v Ríme všetko prebehlo hladko, našťastie aj batožina dorazila. Už som mala len obavu, či ma niekto bude čakať. Áno, stál tam ... starší pán v obleku s kostrbatým nápisom môjho mena. Papier držal v jednej ruke a v druhej mal mobil, takže asi len čakal, kto sa k nemu prihlási. Nesmelo som mu povedala: „Ciao, io sono Lučia“. No a pred letiskom stálo jeho parádne auto, ktoré ma priviezlo až na miesto kapituly.

Vonku už postávajú nejakí účastníci kapituly, sú označení výraznou menovkou. Usmievajú sa, vítajú ma a ukazujú smer dovnútra. Tam prebehla registrácia, po ktorej už i ja neodmysliteľne patrim do skupiny účastníkov kapituly. Tentokrát som však patrila aj do skupiny účastníkov, ktorí boli ubytovaní mimo miesta konania kapituly, približne 15 min. pešo. Najviac ma na tejto ceste hore – dole rozčuľovali semaforey, na ktoré nie som až tak zvyknutá. Ale po nejakom čase som zistila, že títo Taliani sú zvláštni šoféri, tak v záujme dobra (a svojho života) som sa naučila ich rešpektovať.

Kapitula začínala v neskorých poobedňajších hodinách sv. omšou, preto sme boli vyzvaní, aby sme prišli načas. Každá liturgia počas kapituly (vždy bola ráno už o 7:30 hod.) bola vzácnym okamihom. Bola precízne pripravená. Mal to na sta-

rosti jeden člen predsedníctva, ktorý vždy vopred oslovil konkrétnych ľudí, ktorí budú čítať v daný deň čítania. Taktiež každý deň niekto iný predsedal liturgii a mali sme tú česť privítať aj generálnych ministrov všetkých štyroch prvých rádov. Každý z nich bol v úvode sv. omše privítaný a na záver mu patrilo poďakovanie a malý darček, ako spomienka na našu kapitulu.

V prvý deň kapituly, po úvodnej svätej omši a neskorej večeri, nasledovalo ešte oficiálne otvorenie XVII. Generálnej kapituly v aule, kde sme si mali možnosť vyskúšať ako a či fungujú zariadenia na preklad a aj naši prekladatelia ☺. Niekedy to mali fakt náročné a nie raz sme počuli zo zadných miestností na prekladanie buchot ... ako upozornenie pre toho, kto akurát hovorí, aby rozprával pomalšie. Veľmi komické boli aj rôzne vsuvky – poznámky, ktoré nás rozosmiáli.

Zároveň to bol moment privítania predošlej generálnej ministerky Encarnity a taktiež v priebehu týždňa prišiel na návštevu bývalý člen predsedníctva Benedetto Lino. A aby som nezabudla, po celý čas bola prítomná aj Michèle Altmeyer, taktiež bývalá členka predsedníctva, ktorá mala v utorok na starosti predstavenie hlavnej témy kapituly. A práve v mojej skupine bola ďalšia bývalá členka, Lucy Almyranez.

V podstate, keďže to bola pracovná kapitula, niesla sa v tomto duchu a to doslova. Nabitý program od rána do samého večera. Každý deň bol takmer v tradičnom móde. T.j. po raňajkách sme sa zišli v aule všetci, kde odznela nejaká hlavná téma, po nej nasledovala práca v skupinách, potom prezentácia práce v skupinách a obed. Aj táto práca v skupinách, to nebolo ako hra v škôlke v kruhu. Mali sme presné pravidlá, ktoré sme museli dodržiavať, napr. zvoliť si moderátora, zapisovateľa a potom aj hovorcu našich záverov a závery sa museli zakaždým poslať na stanovenú emailovú adresu. Takže za celý ten týždeň sa každému ušla nejaká rola aj dvakrát. Po obede, a kým sa začal ďalší program, bolo voľno len asi hodinu, za ktorú sa veľa toho stihnúť nedalo. A ak by ste si mysleli, že poobedie bolo voľnejšie, tak sa mýlite. Rovnaké pracovné nasadenie bolo až do večera. Relaxovať sa dalo až počas bratských večerov, kde sa prezentovali jednotlivé kontinenty.

Pondelok, druhý deň kapituly, sa niesol v duchu stanovenia takých technických

záležitostí, ako voľba moderátorov, skrutátorov, členov komisií na prípravu záverečných dokumentov. Rovnako, ako na poslednej kapitule, sa komunikácia niesla v duchu, nazvime to „bez papiera“ – t.j. všetko nám ukladali zo sekretariátu elektronicky na disk, kde sme sa mohli dostať k potrebným dokumentom. V pondelok sme si ešte vypočuli správu generálneho ministra, správu komisie generálnych duchovných asistentov ako aj finančnú správu. Najrozsiahljšia bola správa od generálneho ministra, vyše 35 strán, ale našťastie bola predstavená ako prezentácia v stručnej verzii, ktorú sme však na disk nedostali.

Ďalší deň, t.j. utorok, po schválení správ sme si vypočuli veľmi očarujúci príspevok od Michèle na tému: Vy ste láska. Jej 35 stranový dokument nám stihla priblížiť len sčasti, ale s o to väčším nadšením. Aspoň v krátkosti z neho vyberám:

Na základe postupnej Františkovej premeny na obraz milovaného Krista sa budeme pýtať na proces našej vlastnej cesty obrátenia a na naše poslanie tíšit' / zmiernit' / pomáhať bratom a sestram, ktorí v sebe nesú podobu Ukrižovaného kvôli biede, nenávisti, vojne a ľahostajnosti.

V pozadí sú články našej Reguly a Generálnych konštitúcií, poklad, ktorý nám Cirkev vložila do rúk, aby sme na Lásku odpovedali Láskou.

Toto nie je konferencia, ale skôr kontem-

plácia tajomstva Božej Lásky, ktorá pôsobí v našom živote, ako aj v živote svätých a v každom bratovi a sestre i bratstve na svete. Ako môžeme osobne odpovedať na túto Lásku? Ježiš túži po našej osobnej odpovedi: chcete spolu s Františkom aj vy obnoviť moju Cirkev v milosti OFS?

Po vypočutí si takého „hutného“ dokumentu sme v rámci práce v skupinách mali zdieľať koho aká časť tohto posolstva oslovila a ako ma toto posolstvo motivuje žiť skutočnosť, že ja, svetský františkán, som láska. Bol to priestor na takú osobnú, duchovnú, františkánsku reflexiu. A myslím, že by to bola vhodná téma na reflexiu pre každého jedného brata a sestru aj v našom národnom bratstve.

Nasledujúci deň sa niesol vo veľmi vážnom formálnom duchu. Schvaľovali sme nový Medzinárodný štatút. Čítali a následne schvaľovali sme článok po článku. Toto schvaľovanie bolo náročné najmä pre skrutátorov, ktorí to nemali jednoduché. Tu je potrebné ešte spomenúť, že za týmto dokumentom stojí veľa úsilia a námahy bratov a sestier z právnickej komisie, ktorá do určitého času od národných bratstiev prijímala pripomienky a následne ich posudzovala.

Streda – ako polčas kapituly, bol deň, kedy sme putovali na La Vernu. A ako to na putovaní býva, nesie sa pritom nejaká obeta, ale v prvom rade aj úmysel. Tak to bolo aj mojom prípade. Okrem chladného ale zároveň aj krásneho počasia, to bola aj samotná cesta tam a späť. Hoci na La Verne sme dokopy boli kratšie ako trvala samotná cesta z Ríma na La Vernu, stálo to za to, byť tam aspoň tú chvíľu, byť tam na mieste, kde František dostal dar stigiem, byť tam a nasávať atmosféru tohto posvätného miesta. Hoci ťažko bolo nájsť tiché miestiečko, ale isté je, že keď sme my odišli, to ticho tam skutočne nastalo. Cestou späť sme takmer 2 hodiny ostali v zápche na diaľnici. A to riadne

predĺžilo príchod na večeru a tiež aj šoféri sa podľa talianskych pravidiel museli meňiť skôr. Takže na určitom mieste muselo dôjsť k výmene.

V druhej polovici týždňa sme sedeli nad príspevkami, ktoré vychádzali z hlavnej témy, avšak tu sa to „rozmenilo“ na drobné, a to: 1. Láska k Bohu; 2. Láska k sebe samému; 3. Láska k blížnemu. V jeden večer sme si vypočuli aj prezentácie na tému Projekt Afrika a Projekt Čína (pri tejto prezentácii sme boli požiadaní, aby sme nerobili žiadne zvukové ani obrazové záznamy, aby sme chránili bratov a sestry v Číne). Mňa osobne na Projekte Afrika veľmi oslovila informácia, koľko veľa regionálnych jazykov je tam, takže bratia a sestry sa boria nielen s materiálnou chudobou, ale znášajú aj takúto jazykovú bariéru. Veľmi dynamická a technicky na úrovni spracovaná prezentácia (deformácia učiteľského povolania) bola zo strany medzinárodných delegátov Františkánskej mládeže. Tu sme sa dozvedeli, kde sú vznikajúce bratstvá františkánskej mládeže, kde sú aktívne, resp. aké aktivity majú za sebou, predstavili organizačný tím na medzinárodnej úrovni.

Kľúčovým momentom kapituly bolo schvaľovanie rozpočtu na nasledujúce tri roky. Plenárnemu zhromaždeniu boli ponúknuté dva varianty rozpočtu. Rozdiel medzi nimi bol ten, že jeden variant bol solidárnejší s chudobnejšími národnými bratstvami, t.j. že ročné príspevky budú vyššie ale zároveň pri vizitáciách a národných volebných kapitulách národné bratstvo nemusí riešiť refundáciu nákladov pre delegátov. Na margo neustálych vstupov do diskusie generálny minister dodal poznámku, že platenie príspevkov do Rádu nie je o dobrovoľnej záležitosti, ale je to zároveň aj naša povinnosť. Neskôr hovoril o možnosti „pozastavenia členstva“ podľa čl. GK OFS č. 56, ale zároveň je potrebné veľmi citlivo a s láskou pristupovať k týmto

bratom a sestram. Upozornil, že nie je dôvod to brať nejako negatívne, ale v podstate je to akoby „oslobodenie“ od povinností, ktoré vyplývajú z členstva.

Veľmi silným momentom bol online vstup Diny Shabaliny, ktorá nemohla byť prítomná na kapitule. Vďaka technickým možnostiam sa nám mohla prihovoriť a zdieľať svoje prežívanie povolania počas vojny. Čo to znamená precítiť odpustenie svojim nepriateľom. Opísala prvé momenty vojny, ako neskôr prebiehala a o tom, že stále žijú v neustálej neistote z budúcnosti. O podobnom vojnovom osude nám rozprávala aj jedna sestra z Libanonu, ktorá účasť na kapitule v Ríme využila aj na nákup liekov, ktoré poniesie so sebou, nakoľko je ich tam veľký nedostatok .

Ešte si spomínam na nepríjemnosť , ktorá „postihla“ naše medzinárodné zhromaždenie. Vo štvrtok a v piatok poniektorí naši bratia a sestry bojovali s virózou. Počas plenárnych zasadnutí bolo vidieť, ako pomaly ubúdali ľudia a kto ďalší bol vyradený infekciou. Celkovo bolo krátkodobu postihnutých vyše 25 ľudí. Ja som našťastie patrila medzi tých šťastných, ktorých

to obišlo, no priznávam, že mi nebolo všetko jedno pri tej predstave, že strávim celý deň na toalete.

Nedeľa sa už tradične spájala s postupným odchodom delegátov. Nakoľko mi o vyše 13,5 hod. presunuli let, mala som tú časť odprevádzať takmer všetkých. Nekonečné objatia nemali konca, a ja zvlášť tie objatia veľmi nemusím, tak to bolo riadne sebazaprenie. Ale dve objatia sa mi predsa len páčili, a to boli objatia už mojich drahých na letisku v noci, keď som šťastne priletela a moja batožina tiež.

Nuž a čo mne osobne priniesla kapitula? Možno je to také znovu utvrdenie svojho povolania a tiež posilnenie, a možno sa to javí ako zdanlivo kontrastné po týždni, kedy som priemerne spala niečo vyše 5 hodín, je to aj nová energia, povzbudenie ktoré chcem aby trvalo čo najdlhšie. Láska je večná téma, ktorá je stále aktuálna. Ktokoľvek sa môže v hĺbke svojho srdca zahľadieť na lásku, urobiť si sebareflexiu, ako a či vôbec prežíva lásku k Bohu, lásku k sebe (ale pozor nie seba-lásku) a lásku k blížnemu...

Lucia Spodniaková
foto: www.ciofs.info

VOĽBY STREDOSLOVENSKEJ REGIÓNU

Banská Bystrica sa od roku 2016 stala miestom volieb 12 miestnych františkánskych bratstiev Stredoslovenského regiónu Stigmatizácie sv. Františka z Assisi so sídlom v Žiline. Výber miesta približne zodpovedá požiadavke na rovnakú vzdialenosť, päť miestnych bratstiev z juhu - zo Zvolena, Lučenca, Detvy, Filakova a Žarnovice a sedem bratstiev zo severu - z Oščadnice, Krásna nad Kysucou, z Kysuckého Lieskovca, Žiliny, Považskej Bystrice, Nemšovej a Novej Dubnice. Svoju novú, v poradí štvrtú regionálnu radu, si prišlo zvoliť 53 bratov a sestier.

Voľby začali sv. omšou v Katedrále sv. Františka Xaverského, ktorý je aj jubilejným chrámom roka 2025. Hlavným celebrantom bol brat Karol Baran, kapucín, duchovný asistent stredoslovenského regiónu. Spolucelebrovali: národný duchovný asistent Róbert Chabada OFM a duchovný asistent miestneho bratstva Detva, Jozef Timko OFM Cap. Po ukončení sv. omše, ako obvykle, pokračovali voľby v Pastoračnom centre sv. Jána Pavla II., ktorým predsedal národný minister OFS Damián Berec. Službu v novej regionálnej rade prijali: ministerka Anna Lovíšková z MB v Považskej Bystrici, zástupca ministerky Miroslav Ťahúň, formátorka Erika Ťahúňová, pokladníčka Anna Motyčáková – všetci traja z MB vo Zvolene a tajomníčkou sa opakovane stala Lidmila Kubíková z MB v Považskej Bystrici. Nasledovalo agapé a bratské rozhovory, ktorými sa významný deň volieb ukončil. Členom novozvolenej regionálnej rady ďakujeme za prijatie služieb a vyprosujeme pomoc Ducha Svätého.

-MM-

„Pútnici nádeje“ východoslovenského regiónu OFS s medzinárodnou účasťou

V slnečné, sobotňajšie ráno 8.3.2025 putovali do Košíc bratia a sestry z bratstiev OFS z Prešova, Starej Ľubovne, Belej nad Cirochou a Sečoviec. Ich prvé kroky viedli do seminárneho kostola sv. Antona Paduánskeho, kde ich s láskou očakávalo malé františkánske spoločenstvo z Košíc, svetskí františkáni - manželia Mirek a Tatiana z Ukrajiny a Daniel zo Španielska, ktorého sv. František pritiahol do košického miestneho bratstva.

Pri modlitbe františkánskeho ruženca sme spoločne prosili o pokoj a dobro v našich rodinách, v spoločenstvách a za mier vo svete. Sv. omšu nám celebroval náš duchovný asistent P. Stanislav Rok OFMConv. Po sv. omši sme putovali do priestorov košického bratstva na Kováčskej ulici, kde sa účastníci púte občerstvili na tele i duchu. Radostná vrava sa rozliehala do okolia a v miestnosti to chvíľami hučalo ako vo včelom úli.

Čakala nás najdôležitejšia etapa púte. Vzali sme procesijný kríž a kráčali k Dómu sv. Alžbety – jubilejnému chrámu košickej arcidiecézy. Na poludnie sme prekročili „svätú bránu“ a pripomenuli slová Evanjelia (Jn 10, 9): „Ja som brána. Kto vojde cezo mňa, bude spasený; bude vchádzať i vychádzať a nájde pastvu.“ Toto gesto vyjadruje rozhodnutie nasledovať Ježiša, ktorý je Dobrým pastierom, a nechať sa ním viesť. Hlavnou loďou sme prišli pred oltár, kde je na pravej strane umiestnený symbol Jubilea 2025 – jubilejný kríž. Po spoločných modlitbách nám páter Stanislav v krátkej úvahe pripomenul naliehavosť obrátenia, odpustenia a milosrdenstva v tomto čase jubilea. Na záver sme si uctili jubilejný kríž. Bratia a sestry pristupovali ku krížu, bozkom, objatím a tichou adoráciou ďakovali Bohu za jeho prítomnosť v ich životoch.

Páter Stanislav so sestrou Helenkou pokračovali v púti, navštívili našu chorú a ležiacu sestru Jarmilu, priniesli jej Eucharistiu a tak naplnili Ježišove slová: „Bol som chorý a navštívili ste ma“. Ďakujeme regionálnej ministerke Márii Hudákovej, ministerke MB v Košiciach Monike Seidlovej a pátrovi Stanislavovi Rokovi za prípravu jubilejnej púte.

Radostné chvíle v trnavskom bratstve

V uplynulých týždňoch sme v našom miestnom bratstve zažili niekoľko vzácných udalostí.

Mimoriadne radostným dňom bol pre nás 14. december 2024, kedy zložili profesiu dve sestry: Tereška Malovcová - sestra Mária Magdaléna a Saška Flašková - sestra Veronika Giuliani. Zároveň sme do formácie prijali sestru Moniku Majčinovú a brata Júliusa Greguša.

11. január 2025 bol termínom slávania miestnej volebnej kapituly. Svojou prítomnosťou nás potešili členovia regionálnej rady. Svätú omšu, obetovanú za budúcu miestnu radu, koncebrovali regionálny duchovný asistent páter Bruno a miestny duchovný asistent páter Daniel. Povzbudení kázňou pátra Bruna a po stíšení pri eucharistickej adorácii sme prišli k voľbám. Dosluhujúca ministerka miestneho bratstva podala správu o živote bratstva počas trojročného obdobia a stručne aj za posledných deväť rokov, kedy pracovala miestna rada v takmer nezmenenom zložení. Do služieb v novej miestnej rade sme zvolili sestry Annu Burianovú, Máriu Barošovú, Alexandru Flaškovú, Gabrielu Vodákovú a Evu Fabiánovú.

Svätý rok je mimoriadnym časom milosti a pozvania k duchovnému prehĺbeniu viery a obnovy života. Preto sa naše bratské spoločenstvo rozhodlo vykonať krátku púť na posvätné miesto duchovnej obnovy. Dňa 8. februára sme prešli bránou trnavského jubilejného chrámu, Katedrály sv. Jána Krstiteľa, aby sme si vykonali duchovnú púť, ktorá nás privedie k hlbšiemu spojeniu so sebou, Cirkvou a Bohom a aby sme získali mimoriadne odpustky, ktoré sú konkrétnym prejavom Božieho milosrdenstva.

Vďaka Bohu za prežitie týchto vzácných chvíľ. Novým členom bratstva a novej miestnej rade vyprosujeme veľa lásky, múdrosti a radosti na ceste so sv. Františkom, sv. Alžbetou, sv. Ľudovítom, ich osobnými patrónmi a duchovnú podporu celého bratského spoločenstva Františkánskeho svetského rádu.

Pripojte sa k modlitbe za nové povolania do Františkánskeho svetského rádu!
Modlitebnú kampaň iniciuje Komisia na podporu povolaní pri CIOFS.

MODLITEBNÉ ÚMYSLY NA PODPORU POVOLANIA DO FRANTIŠKÁNSKEHO SVETSKÉHO RÁDU (2025)

JANUÁR: Za všetkých bratov a sestry OFS, aby mohli naplno prijať svoje povolanie nasledovať Krista v šľapajach sv. Františka z Assisi.

FEBRUÁR: Za nové povolania do Františkánskeho svetského rádu.

MAREC: Za bratov a sestry, ktorí rozlišujú svoje povolanie do OFS.

APRÍL: Aby svetlo Ducha Svätého viedlo členov miestnych bratstiev a rád OFS, ktoré sú zodpovedné za pomoc pri rozlišovaní pravého povolania.

MÁJ: Za rozvoj kultúry povolaní v našich bratstvách.

JÚN: Za tých bratov a sestry OFS, ktorí zažívajú krízu povolania.

JÚL: Aby mladí ľudia našli zmysel a odvahu, keď nasledujú Ježiša v šľapajach sv. Františka z Assisi.

AUGUST: Za všetkých uchádzačov, ktorí sa pripravujú na zloženie profesie v OFS.

SEPTEMBER: Za nové, pravé povolania do Františkánskeho svetského rádu na príhovor všetkých františkánskych svätých.

OKTÓBER: Za plodnú a úzku spoluprácu medzi bratstvami OFS a duchovnými asistentmi pri podpore povolaní do Františkánskeho svetského rádu.

NOVEMBER: Za starších, chorých a bratov a sestry na dôchodku.

DECEMBER: Za sekulárne františkánske manželské páry, aby ich manželský život vo františkánskom duchu inšpiroval ďalšie páry, aby nasledovali Krista v šľapajach sv. Františka z Assisi.

Zdroj: <https://ciofs.info/2025/01/07/2025-prayer-campaign-for-vocations/>
Preklad: Juraj Zonnenschein

Od posledných informácií o dianí v Národnej rade OFS, sa uskutočnili dve stretnutia NR OFS. Prvé sa konalo 30. 11. 2024 vo Františkánskom kláštore v Bratislave a druhé 25. 1. 2025 u kapucínov v Žiline. Obe tieto stretnutia sme začali slávením sv. omše.

- Na prvom stretnutí v Bratislave, nár. minister Damián Berec informoval, že sa 29. 11. 2024 zúčastnil, spolu s členkou NR Máriou Hudákovou, valného zhromaždenia FKI, obeda i následného programu za účasti apoštolského nuncia na Slovensku, Mons. Nicolu Girasoliho, pri príležitosti 20. výročia vzniku FKI. V súčasnosti už združuje viac ako 60 organizácií, ktoré sa usilujú o to, aby Kristovo svetlo preniklo do všetkých oblastí života. Témou stretnutia bolo: Vy ste svetlo sveta.

- NR sa zaoberala podnetom, ktorý dostala, na prešetrovanie platnosti volieb do rady Západoslovenského regiónu OFS, ktoré sa konali dňa 12. 10. 2024 v Trnave. Pochybnosti sa týkali voľby tajomníka a viceministra region. rady, ktoré neboli v súlade s GK a Štatútom OFS. Po preskúmaní podnetu, ktorý sa javí ako oprávnený, NR OFS vydá stanovisko.

- V úvode druhého stretnutia v Žiline nás sr. Lucia Spodniaková informovala o priebehu Generálnej kapituly OFS v Ríme, ktorej sa za naše národné bratstvo zúčastnila v dňoch 9. 11. – 17. 11. 2024. Bola to pracovná kapitula, ktorej hlavným bodom bolo schvaľovanie Medzinárodného štatútu. Posolstvo z tejto GK bolo odoslané do všetkých regiónov OFS na Slovensku. Podrobnejšie informácie z tejto kapituly sú uverejnené v príspevku Lucie Spodniakovej, v tomto čísle Františkánskej rodiny.

- Riešila sa príprava národného formačného stretnutia, ktoré sa bude konať v Melčiciach v dňoch 25. 4. – 27. 4. 2025. Program spolu s pozvánkou bude zaslaný do regiónov a prostredníctvom nich do miestnych bratstiev. Formačné stretnutie je určené prednostne pre formátorov a ich pomocníkov, preto prosíme o pochopenie tých, ktorí majú každoročne záujem o účasť na tomto podujatí a nie sú formátormi, ani ich pomocníkmi v miestnych bratstvách, ani v regionálnych radách, lebo počet miest je obmedzený.

- Národná volebná kapitula OFS sa uskutoční v dňoch 4. 9. – 7. 9. 2025. Žiadame regionálne rady, aby pripravili kvalitné kandidátky a do 31. mája 2025 ich zaslali tajomníčke NR. Zároveň pripomínáme, že je povinnosťou regionálnych rád zúčastniť sa raz ročne celej národnej kapituly.

- Členovia NR povzbudzujú bratov a sestry v OFS k hojnej účasti na slávení 800. jubilea Chválospevu stvorenia, ktoré pripravujú bratia minoriti a uskutoční sa 3. mája 2025 v Spišskom Štvrtku. Plagátik s pozvaním a programom bol zaslaný do regiónov, registráciu účasti doporučujeme vykonať do 15. apríla 2025 cez tajomníkov regiónov.

Pripravila: C. Blanárová

V roku 2025 slávime 800. výročie od napísania Chválospevu stvorení. Jubileum je príležitosťou chváliť Boha a ďakovať mu za nádherný dar stvorenia. Pri tejto príležitosti nám P. Cyril Brázda OFM predkladá texty k eucharistickej adorácii, ktoré zostavil v štyroch variantoch a ktoré sa môžu použiť pri pobožnostiach, ale aj pri osobnej modlitbe. Každá adorácia má svoju osobitnú tému. Postupne ich budeme uverejňovať v jednotlivých tohtoročných vydaniach časopisu Františkánska rodina.

EUCHARISTICKÁ ADORÁCIA I.

Na počesť Boha Stvoriteľa

1. Úvodné zvolania

Pieseň: JKS 287, 1-2

K.: V mene Otca i Syna i Ducha Svätého.

Ľ.: Amen.

K.: Podďte, klaňajme sa Kristovi, nášmu Pánovi, lebo všetko je stvorené skrze neho a pre neho.

R.: **Podďte, klaňajme sa Kristovi, nášmu Pánovi, lebo všetko je stvorené skrze neho a pre neho.** (porov. Kol 1,16)

Ž 145, 1-2; 4-5; 15-16; 21

Oslavovať ťa chcem, Bože, môj kráľ,
a tvoje meno velebiť navždy a naveky.

Budem ťa velebiť každý deň
a tvoje meno chváliť navždy a naveky. **R.**

Z pokolenia na pokolenie ide chvála tvojich skutkov
a všetky pokolenia ohlasujú tvoju moc.

Hovoria o vznešenosti tvojej slávy a veleby
a rozprávajú o tvojich zázrakoch. **R.**

Oči všetkých sa s dôverou upierajú na teba
a ty im dávaš pokrm v pravý čas.

Otváraš svoju ruku
a dobrotivo nasycuješ všetko živé. **R.**

Nech moje ústa hlásajú slávu Pánovu
a všetko živé nech jeho sväté meno vebí navždy a naveky. **R.**

2. Čítanie Božieho Slova

Z knihy Prísloví (Prís 8, 12.22.27-29.31)

Ja, múdrosť, byvam s rozumnosťou a dosahujem hlbavé poznanie. Pán vládol nadou mnou od počiatku svojich ciest, prv ako stvoril od pradávna čokoľvek. Keď zhotovoval nebesia, (bola) som tam, keď odmeriaval klenbu nad priehlbunami morskými, keď upevňoval

mraky vo výši, keď dával dužiť zriedlam morskej hlbiny, keď vymedzoval moru jeho hranicu, by vody neprelievajú sa cez svoj breh, keď ustaľoval základy zeme, hrávala som sa na okruhu jeho zeme a moja rozkoš je byť medzi synmi ľudskými.

Z Legendy Väčšej od sv. Bonaventúru (LegV 8)

Pravá dobrotivosť, ktorá sa podľa apoštola hodí ku všetkému, tak naplnila a prenikla Františkovo srdce, že Božieho služobníka, ako sa zdalo, celkom ovládla. Keď rozjímal o prapôvode všetkého stvorenstva, býval napĺňaný hojnou vrúcnosťou. Akékoľvek drobné živočíchý nazýval bratmi a sestrami vo vedomí, že má s nimi spoločný pôvod. Najsrdečnejšie a najnežnejšie však miloval také stvorenia, ktoré svojou prirodzenosťou poukazujú na Kristovu sladkú miernosť a naznačujú obrazy Písma. Je teda potrebné nábožne premýšľať o nežnosti blaženého muža, ktorá sa vyznačovala tak podivuhodnou sladkosťou a mocou, že krotila dravé a divoké, učila miernosti a zvieraci prirodzenosť odbojnú voči padlému človeku skláňala k poslušnosti. Skutočne je to ona, ktorá všetko k sebe navzájom spája a hodí sa ku všetkému, lebo má prísľub terajšieho i budúceho života.

- môže nasledovať krátka úvaha alebo:

Z encykliky pápeža Františka Laudato si, o starostlivosti o náš spoločný domov.

(Laudato si, 11)

Ak pristupujeme k prírode a k životnému prostrediu bez toho, aby sme boli otvorení pre úžas a údiv, ak už nehovoríme o svojom vzťahu k svetu jazykom bratstva a krásy, naše postoje budú postojmi vládcu, spotrebiteľa alebo obyčajného užívateľa prírodných zdrojov, ktorý nie je schopný stanoviť hranice svojim okamžitým záujmom. Naopak, ak sa cítíme intímne spojení so všetkým, čo existuje, spontánne z toho vyplynie striednosť a starostlivosť. Chudoba a strohosť svätého Františka neboli len vonkajším asketizmom, ale čímsi radikálnejším: odmietnutím toho, aby realitu považoval iba za jednoduchý predmet na použitie a ovládnutie.

Nasleduje chvíľka tichej modlitby

3. Litánie

Litánie k menu Ježiš ... Modlitebník str.: 94-97

4. Hymnus o Oltárnej sviatosti

Ctíme túto sviatosť slávnu ... alebo: Tantum ergo sacramentum ...

Modlitebník str.: 24-25

5. MODLITBA Modlitebník str.: 694

Bože, Stvoriteľ sveta a darca života, ty povolávaš k jestvovaniu každé stvorenie, aby ťa oslavovalo, a darúvaš ho človeku, aby mu slúžilo; daj aby sme si vážili každé tvoje stvorenie ako dar tvojej lásky a používali ho na tvoju slávu. Skrze nášho Pána Ježiša Krista, tvojho Syna, ktorý je Boh a s tebou žije a kraľuje v jednote Ducha Svätého po všetky veky vekov.

Po modlitbe si kňaz alebo diakon vezme náplečné véľum, pokľakne, vezme do rúk monštranciu alebo cibórium a požehná ľud, pričom nič nehovorí. Po požehnaní uloží Sviatosť do svätostánku, pokľakne a odíde. Zatiaľ ľud môže predniesť vhodnú aklamáciu.

Mesačné modlitbové úmysly 2025

Medzinárodná rada OFS nás povzbudzuje, aby sme sa v jednotlivých mesiacoch modlili na úmysly, ktoré nám predkladá. Modlitbové zámery OFS sú tu spájané s všeobecnými úmyslami Svätého Otca, aby sa tak zvýraznilo naše vzájomné spoločenstvo.

Marec 2025

Úmysel Svätého Otca: Modlime sa za rozbité rodiny, aby odpustením dosiahli uzdravenie svojich zranení a znovu objavili vzájomné obohatenie aj napriek rozdielom.

Úmysel OFS: Za národné bratstvá Dánska, Portugalska, Chile, Bieloruska a predsedníctvo CIOFS. Otče náš...

Apríl 2025

Úmysel Svätého Otca: Modlime sa, aby využívanie nových technológií nenahrádzalo ľudské vzťahy, rešpektovalo ľudskú dôstojnosť a pomáhalo riešiť krízy našej doby.

Úmysel OFS: Za druhý latinskoamerický kongres v Kolumbii. Otče náš...

Máj 2025

Úmysel Svätého Otca: Modlime sa, aby práca každému umožňovala uplatnenie sa, rodinám dôstojné živobytie a celej spoločnosti rast v ľudskosti.

Úmysel OFS: Za národné bratstvá Rumunska, Kostariky, Českej Republiky a Salvadoru. Otče náš...

JÚN 2025

Úmysel Svätého Otca: Modlime sa, aby každý z nás nachádzal útechu v osobnom vzťahu s Ježišom a učil sa od jeho Srdca spolicítieniu s ľuďmi celého sveta.

Úmysel OFS: Za národné bratstvá Vietnamu, Argentíny, Kanady, Salvádoru, Nikaraguy a miestne bratstvo v Aténach. Otče náš...

zdroj: www.ciofs.org, www.tkkbs.sk

FRATELLI E SORELLE!

Dávame do pozornosti:

audio
Kvietky
svätého Františka

Ponúkame Vám túto inšpiratívnu zbierku príbehov o svätom Františkovi a jeho spoločníkoch na USB nosiči. Príspevkom 15 € za kus nielenže získate hodnotný obsah, ale zároveň podporíte aj ich knižné vydanie.

Distribúciu plánujeme spustiť začiatkom apríla. Objednať si ich môžete na:
kvietky2025@gmail.com

PIESEŇ
STVORENSTVA

LAUDATO SI

Spišský Štvrtok
3. mája
2025

PROGRAM

10.30 hod. 1. prednáška

11.00 hod. 2. prednáška

12.00 hod. Svätá omša

13.00 hod. Zasadenie troch stromov

Obed

15.00 hod. Adorácia (korunka, františkánsky ruženec, litánie)

registruj sa:

ŽIVOTNÉ JUBILEÁ

Bratislava bratstvo sv. Stanislava:

Júlia Mária Klára Drobná – 20.2.2025 – 60 rokov,
Anežka Alžbeta Lajčinová – 14.4.2025 – 70 rokov.

Bratislava bratstvo sv. M.M. Kolbeho:

Margita Fischerová - 16.12.2024 – 90 rokov,
Margareta Odrášková 28.1.2025 – 85 rokov.

Belá nad Cirochou:

Pavla Pavlína Ondíková – 26.1.2025 – 75 rokov.

Detva:

Anna Marta Paprčková – 19.3.2025 – 70 rokov.

Krásno nad Kysucou:

Karolína Justína Miková – 5.4.2025 – 80 rokov.

Levoča:

Jarmila Kotradyová – 12.3.2025 – 60 rokov,
Ján Peter Pavlikovský – 28.4.2025 – 65 rokov.

Lučenec:

Klára Mária Černická – 12.3.2025 - 90 rokov,
Mária Anna Juhaniaková – 2.4.2025 - 85 rokov.

Nemšová:

Mária Marcela Prekopová – 7.4.2025 – 70 rokov.

Nová Dubnica:

Mária Matilda Vavrová – 27.3.2025 – 70 rokov,
Veronika Pažitná – 17.4.2025 – 90 rokov.

Oščadnica:

Faustína Elena Plačková – 17.3.2025 – 55 rokov.

Pohronská Polhora:

Monika Anna Švantnerová – 19.2.2025 – 90 rokov.

Považská Bystrica:

Zdenka Viera Zdurienčíková – 10.1.2025 – 65 rokov.

Trnava:

Brigita Mária Jakubíková – 17.3.2025 – 90 rokov.

Zvolen:

Daniel Baláž – 22.3.2025 – 50 rokov.

Žarnovica:

Terézia Ľubica Boháčová – 12.3.2025 – 60 rokov.

Žilina:

Anežka Anna Sýkorová – 9.1.2025 – 60 rokov.

VÝROČIE PROFESIE

Bratislava bratstvo sv. Stanislava:

Marián Ján apoštol Libič – 7.4.2025 – 35. výročie.

Detva:

Anna Marta Paprčková – 13.3.2025 – 15. výročie.

Lučenec:

Alžbeta Gabriela Bartóková – 7.3.2025 – 20. výročie,

Klára Mária Černická – 7.3.2025 – 20. výročie,

Mária Elena Gubániová – 7.3.2025 – 20. výročie.

Nová Dubnica:

Terézia Júlia Švajdová – 14.1.2025 – 35. výročie,

Janka Anna Čierna – 7.2.2025 – 10. výročie,

Anna Jana Šalková – 7.2.2025 – 10. výročie.

Trenčianske Bohuslavice:

Anna Agnesa Jantošovičová – 14.1.2025 – 35. výročie.

Trnava:

Bernardína Helena Nováková – 10.1.2025 – 30. výročie.

VZNIK BRATSTVA

Bratstvo Žilina – 15.1.2025 – 25. výročie.

ODIŠLI K PÁNOVI

Bratislava, bratstvo sv. Stanislava:

Margita Mária Šuláková – 13.4.2024 – vo veku 90 rokov,

Emília Anna Kulifajová – 5.12.2024 – vo veku 88 rokov,

Terézia Marta Šulecová – 27.2.2020 – vo veku 73 rokov.

Páter František - Ing. Mgr. Dezider Alberty OFMCap.

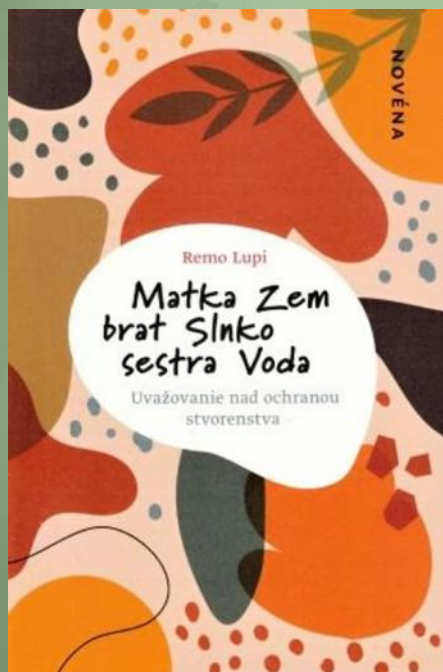
12. februára 2025 vo veku 70 rokov, 50 rokov prvých sľubov a 46 rokov kňazstva si Pán povolal do večnosti nášho brata Dežka Albertyho. Narodil sa 15. apríla 1954 v Bratislave, ordinovaný bol 11. novembra 1978. Počas komunistického režimu pôsobil v pastorácii za mimoriadnych podmienok a po roku 1990 sa zapojil do duchovnej služby v Bratislave ako vikár provincie a správca kapucínskeho kostola. Od roku 1997 pomáhal v Pezinku, neskôr pôsobil ako administrátor v Plaveckom Mikuláši a opäť sa vrátil do Pezinka. Od roku 2005 bol gvardiánom kláštora, direktorom kostola a exercitátorom v Pezinku. Pred štyrmi rokmi poskytol nášmu časopisu rozhovor, ktorý vyšiel v prvom čísle roku 2021. Spomíname na zosnulého s láskou a v modlitbe.

Remo Lupi

Matka Zem, brat Slnko, sestra Voda

Uvažovanie nad ochranou stvorenstva

Začína sa ďalší františkánsky jubilejný rok, v ktorom budeme venovať pozornosť ďalšiemu 800. ročnému jubileu – Františkovi pozoruhodnému dielu Chválospev Stvorenia. Aj naň zareagovalo kapucínske vydavateľstvo Minor v Bratislave a v roku 2024 vydalo publikáciu Matka Zem, brat Slnko a sestra Voda, ktorú napísal taliansky kapucín Remo Lupi, známy autor mnohých pastoračných a liturgických diel. Malá, útlá knižka obsahuje bohatý, inšpirujúci a nanajvýš aktuálny obsah na uvažovanie o Stvoriteľovom dare a našej zodpovednosti zaň. Zamyslenia sú rozložené do deviatich dní, obsahujú témy inšpirované veršami chválospevu a sú popretkávané piesňami, úryvkami z Božieho slova i meditáciami z encykliky pápeža Františka Laudato sí. Nabádajú nás k spytovaniu svedomia v kontexte s témou, pozývajú k modlitbe vďaka a končia požehnaním svätého Františka.

Svätý František hlboko vo svojom vnútri precítoval zhmotnenú, všetko objímajúcu Božiu lásku v neživom i živom stvorení a zanechal nám odkaz, ktorý presahuje bežné vnímanie pojmu „ekológia“, lebo nás ľudí... „učí rešpektovať všetky stvorenia a rozpoznať v nich bratov a sestry, pretože sprevádzajú náš život a otvárajú nám oči pre krásu Božích diel.“ Opäť máme k dispozícii vzácne dielko na obohatenie knižníc v našich bratstvách a tém stretnutí. Týmto deviatnikom však môžeme okrem slávania jubilea aj prispieť v našich farnostiach k príprave osláv Svetového dňa modlitieb za ochranu stvorenstva, ktorý je 1. septembra.

MM

FRANTIŠKÁNSKA *rodina*

Časopis pre tých, ktorým je blízka františkánska spiritualita